

- Не, аз мога да си отида неща. Лека нощ!

Борис изпраща Ирика и се връща в кола. Той стои един миг изправен пред телефона.

Лицето му добива отново мрачния си студен израз.

Пръстите му набират номер.

- Ало! - господин Барутчиев?... Морев! Да...Добър вечер господин Барутчиев. Ако обичате, ламинете утре към мене да поговорим по Вашия въпрос... Добре... Довиждане!

х
х х

- Господин Барутчиев! - съобщава секретарят.

Барутчиев влиза и се отправя към бюрото, на което седи Борис.

- Господин Барутчиев - започва бавно и студено Борис - вашето дело е насочено към края на месеца, но аз се боя, че трудно ще взема решение да дам показанията, които желаете.

- Господин Морев! - избухва драматично Барутчиев - Кой морал, кой закон позволява на една банка да прекрати кредита ми в средата на покунките, след като съм раздал девет милиона капаро?

- Банката просто е пазела интересите си, докато Вие искате да кажа, че е действувала с умишъл да Ви разори... Това значи да се скарам с всички политически фактори, заинтересувани около нея. - Е, добре?... питам се срещу какво?

- Срецу това, че утре единствен купувач на нашите тютюни ще стане Райхът и аз ще посочвам на немския папиросен концерн между кои фирми да разпределя доставките си - отвърща му тържествено Барутчиев.

Борис го гледа невъзмутимо.

- Днес не е утре.

- Смянават ли се в моите връзки с германците?

- Те са чисто платонични.